

OBECNÍ ZPRAVODAJ

Z obsahu
vybíráme

Tělocvična
a sportovní hřiště

Pro vinaře

Vyučování v maskách

Otevírací doba
sběrného dvoru

Karneval

Výměna
řidičských průkazů

Vydává Obecní úřad ve Vrbici

DUBEN 2007

Jaro, jaro, zima už je pryč ...

Zpíváme s dětmi v jedné písničce o jaru. Ano, začíná nám zase roční období nazývané jaro. I když letos by se dalo říci, že bylo jaro celou zimu, protože vlastně ani žádná zima nebyla.

Byla to taková zima-nezima.

Prostě, počasí se zbláznilo. Vědci na celé zeměkouli zkoumají, co nebo kdo to zavínil. Na vině je prý globální oteplování a jeho původcem je člověk, který se chová k přírodě macešsky.

Nevím, ale letos je to prostě tak. Uvidíme, jak nám to příroda zařídí dál.

Ale nevím, kdo z nás zažil, aby uprostřed března kvetly meruňky a další ovocné stromy a spousta květin v zahrádkách. Já to nepamatuji.

Teploty, měřené meteorologickými stanicemi lá-

mu rekordy a my se jen divíme.

Dnes už pomalu ani ty pranostiky neplatí. Ale jedna mě docela zaujala a kdoví, jestli se nenaplní: „Ryje-li krtek v lednu, končívá zima v květnu“ (a že letos ryl). Takže, abychom si té zimy ještě nakonec neužili dost.

Ale těšme se z nového jara, které přináší nové životy v přírodě a rozjasní nám po šedivé zimě (i když nezimě) naše okolí.

A co vám dnes přinášíme v novém čísle Obecního zpravodaje?

Dozvíte se v něm, co se v obci přihodilo od vydání posledního čísla, jak se kdysi na Vrbici mluvilo, přečtěte si také literární příspěvky od paní Marie Kachyňové, i to, co nás čeká v dohledné době.

B.B.

Legenda o tradici malování vajec

Když Ježíš se sv. Petrem chodili po světě, přišli jednoho dne do statku a poprosili hospodyni o kousek chleba. Ta však neměla ani skývu. V tom uslyšela kdákání slepice, seběhla do kurníku a našla vejce. Upekla ho v teplém popelu a nakrmila jím pocestné. Když odešli, chtěla smést se stolu koštětem skořápky. Jaké bylo překvapení, když uviděla, že se proměnily ve zlato. Selka potom každého pocestného častovala vejci, ale žádná skořápka se ve zlato již neproměnila. Časem začala vejce rozdávat na výroční den návštěvy oněch obou pocestných.

*Pani kmotra, slyšte chásku,
přicházíme na pomlázku,
opentlené žilky máme,
kdo nám nedá, uhlídáme!
Pani kmotra, nemeškejte,
barevná vajíčka dejte.*

z Moravy

DUBEN

Dubnové počasí nevyslovíš.

Aprílové počasí jsou časy a nečasy.

Duben je napůl březen a napůl květen.

V dubnu se za den i devět druhů počasí sejde.

Panská láska a dubnový sníh dlouho nevydrží.

Aprílové počasí je nad ženu vrtkavější.

Dětský pláč, panská přízeň a dubnové počasí jsou vždy nestálé.

V dubnu svrchu hřeje, od spodu mrazí.

Březen - za kamna vlezem, duben - ještě tam budem, máj - vyženem kozy v háj.

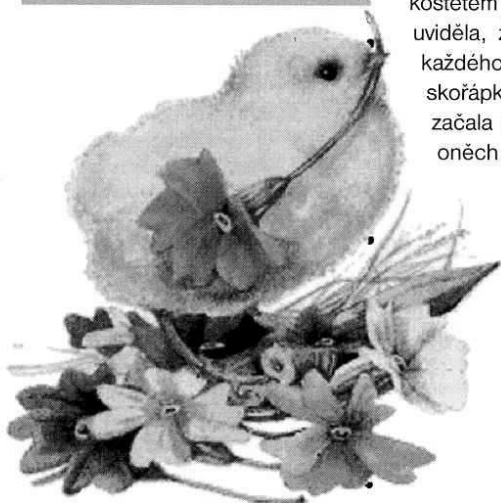
Co duben našetří, to květen spálí.

Je-li duben pěkný, bude květen ještě lepší.

Mokrý duben a pak květen chladný, k sýpkám a senům přístup radný.

Sníh dubnový jako mrva pohnojí.

Teplé deště v dubnu - teplé dny v říjnu.

Slovo starosty

Ve dnech 20. - 21. října 2006 proběhly v naší obci volby do zastupitelstva obce.

Na hlasovacím lístku byly navrženy dvě kandidátní listiny, a to:

Volební strana č. 1 – Nezávislí pro Vrbsici

Volební strana č. 2 – Sdružení nezávislých kandidátů Za obec krásnější

Já jsem kandidoval za volební stranu č. 2. Sdružení nezávislých kandidátů

Za obec krásnější.

Členové této kandidátky získali dohromady 3150 hlasů.

1. Renata Horáková	395 hlasů člen OZ – předseda kulturní komise
2. Vlastimil Bařina	377 hlasů člen OZ – starosta obce
3. Josef Válek	372 hlasy člen OZ – místostarosta
4. Bohumila Bařinová	381 hlasy člen OZ – předseda kontrolního výboru
5. Ladislav Horčíčka	315 hlasů člen OZ – člen přestupkové komise
6. Václav Marek	369 hlasů člen OZ – předseda finančního výboru
7. Jiří Sýkora	294 hlasy náhradník
8. Antonín Mikulica	337 hlasů náhradník
9. Jiří Záruba	310 hlasů náhradník

Volební strana č. 1. – Nezávislí pro Vrbsici

Ve volbách tato strana získala celkem 1375 hlasů, a to:

1. Ivan Hošek	187 hlasů člen OZ
2. Josef Bukovský	179 hlasů člen OZ
3. Petr Michna	170 hlasů člen OZ
4. Radka Čížková	143 hlasy náhradník
5. Markéta Paroulková	154 hlasy náhradník
6. Petr Čačík	167 hlasů náhradník
7. Rostislav Michna	115 hlasů náhradník
8. Petr Bařina	115 hlasů náhradník
9. Josef Grégr	145 hlasů náhradník

Touto cestou bych chtěl poděkovat všem občanům, kteří naší kandidátce dali důvěru při podzimních komunálních volbách. Je to pro nás velká odpovědnost a tímto Vám slibuji, že se budeme snažit naši obec vézt k rozkvětu a ke spokojenosti Vás všech.

Zima

Po loňské zimě, která nás důkladně prověřila, jsme se pečlivě připravovali na zimu letošní tím, že jsme připravili včas techniku a posypový materiál. Dnes můžeme říci, že jsme ušetřili jak na posypovém materiálu, tak na pohonných hmotách, poněvadž pouze tři dny bylo potřeba udržovat vozovky odklizením sněhu a několikrát jsme použili posypový materiál. V tomto okamžiku, kdy zpracovávám obecní zpravodaj (14. března 2007), venku krásně svítí sluníčko a teploty se šplhají na 15 stupňů tepla, před rokem byla obec nesjízdná a mrazy dosahovaly vysokých hodnot.

Zima loňská, jak jste si všimli, zaznamenala několik teplotních rekordů. Mrazů, které by mohly ublížit stromům a vinicím, bylo v letošní zimě málo, dá se říct žádné. Doufejme jen, že nás nepřekvapí silné jarní mrazíky, které by mohly ublížit jak sadům, tak vinicím.

Výstavba v obci

Během minulých dvou let se nám podařilo rozšířit inženýrské sítě ve třech lokalitách v obci. A to na Stráži k vodojemu, na staré cestě směr Velké Bílovice a u státní silnice ve směru Bořetice. Myslím si, že v naší obci je nedostatek možností na výstavbu pro mladé rodiny, proto jsme tento krok udělali. Dohromady ve všech třech lokalitách je možno vybudovat asi 20 rodinných domků. Mrzí mě jedna věc, že obec nevládní pozemky v blízkosti obce, kde by bylo možno připravit pozemky k výstavbě rodinných domků. Již zasíťovaná stavební místa jsou bohužel v majetku fyzických osob, a proto je někdy problém pro budoucí stavebníky od majitele tyto pozemky odkoupit.

Tělocvična a sportovní hřiště

Tak jako všichni, já také pocítuji problém v tom, že nám schází tělocvična a sportovní hřiště, jak pro ty nejmenší, tak pro sportovce. V tomto směru jsme udělali již první krok, a to pro výstavbu tělocvičny vedle základní školy. Oslovil jsem firmu REDFOR s. r. o. Brno, která nám vypracovala studii k výstavbě tělocvičny při základní škole, která by byla napojena propojovacím krkem v místech kde stojí stávající budova bývalého národního výboru. Tělocvična by byla vybudována na stávajícím sportovním hřišti o rozměrech 12,6 m x 22,6 m. Spojovací krček by se skládal z chodby a schodiště, do prvního patra v přízemí by byla umístěna nářaďovna, šatna a sociální zařízení pro chlapce, v patře by byl umístěn sportovní kabinet a sociální zařízení pro děvčata. Z prvního patra by vyčnívala galerie. Zastavěná plocha by činila 363 m², užitná plocha

401 m² a objem stavby 2646 m³, předpokládané náklady stavby 9.800 000 Kč. Dále, jak jsem předdeslal na začátku tohoto článku, cítíme absenci dětského hřiště, prozatím pouze probíhají návrhy a domluvy, kde by bylo možné toto hřiště umístit. Naskytuje se možnost v areálu za kulturním domem, kde by toto hřiště neohrožovala silniční doprava. O těchto dvou stavbách budeme muset do nejbližší budoucnosti uvažovat, pokud budeme chtít v naší obci udržet mladé rodiny. Pro obce, které mají rozpočet pouze na to, aby udržely její chod, je dost velký problém takovou akci vybudovat bez dotačního a úvěrového podílu. Jakmile se nám podaří dofinancovat úvěry, které máme poskytnuté, myslím si, že nebude žádný problém, abychom se začali v naší obci věnovat sportovcům a těm nejmenším.

O kraji

Kde obzor prostírá se do dálky, malebné dědiny pod Pálavou. Podluží od Břeclavě k Hodoninu Bílé Karpaty s horů Javořinů, všudy, všudy, po stránkách vinohrady, v okrajích dědin vinné bůdy, kam chodí chlapi odpoledne v nedělu a s písničkou při vinečku posedí. Strážovský vrch k severu a visky ku Kyjovu, lesy táhnoucí se k Buchlovu. V hody když Šohajka a Mistrňanka zahraje, a Slabákova Moravanka, chasa v krojích roztančí se, pod zeleným u máje. Kukačka zakuká a ptáci pějí, když vinná réva květem zavoní, obilí třešně, meruňky a broskve zrají. Co víc si, Pane Bože, mozem přát, jen ochraňuj nás a my náš vinohrad.

Pavel Popovský st.

PRO VINAŘE

V posledních dvou číslech Zpravodaje byly otištěny úryvky z publikace ing. Ladislava Zálešáka o pěstování vinné révy. Dnes otiskujeme další část z této práce.

3. Význam a vliv přírodních a klimatických podmínek

Využití biologických vlastností révy vinné bezprostředně souvisí s přírodními a klimatickými podmínkami. Zemědělská meteorologie a klimatologie se zabývá sledováním vztahů činitelů hydrometeorologických a zemědělskou výrobou. Lze ji chápat jako vědní disciplínu, která pomáhá co nejúčinněji využít přírodních podmínek a co nejvíce vyloučit nepříznivé atmosférické vlivy. Přirovnáváme-li vinohradnictví k ostatním odvětvím zemědělské výroby, pak vliv počasí na tuto kulturu je největší. Chceme-li být úspěšní pěstitelé, musíme respektovat zákony přírody a vysazovat vinice jen na nejlepších stanovištích a do výborných poloh, které skýtají záruku výroby kvalitních hroznů. Atmosférické podmínky mají největší vztah k půdě a ke kultuře.

Růst a vývoj révového keře je závislý na hydrometeorologických činitelích v průběhu vegetace i období vegetačního klidu. V průběhu vegetačního období jsou révové keře vystaveny teplotě ovzduší a půdě, slunečnímu záření, atmosférickým srážkám, vlhkosti ovzduší a půdy, proudění vzduchu a oblačnosti.

Klimatické podmínky a průběh počasí při pěstování révy vinné jsou v jednotlivých letech odlišné. Převážně působí příznivě, ale v některých obdobích i nepříznivě a způsobují škody jak na keři, tak i na úrodě. Pokud jsou optimální podmínky počasí, mluvíme o dobrém až výjimečně dobrém ročníku. Cílem pěstitelů je využívat klimatické činitele a počasí ve svůj prospěch a omezovat nepříznivé vlivy. Také veškeré práce ve vinici jsou ovlivňovány počasím. Je třeba se tedy seznámit a znát účinky klimatických prvků, které ovlivňují během vegetačního období růst a vývoj révového keře.

Zemská atmosféra je tvořena směsí plynů, kterou souhrnně označujeme vzduch. Nejdůležitější složkou atmosféry je dusík 78 %, kyslík 21 %, oxid uhličitý 0,03 %. Dále se ve vzduchu nachází pevné a kapalné částice, prach a vodní pára. Pro růst révy je nejdůležitější oxid uhličitý, který je spotřebováván při asimilaci. Zdrojem je také půda, ve kterém působením mikroorganismů se mineralizují rostlinné a živočišné zbytky a uvolňují ho do ovzduší. Zelené rostliny přijímají průduchy oxid uhličitý z atmosféry.

Složení půdního vzduchu je odvislé od množství rostlinných a živočišných zbytků. Čím větší je množství v půdě, tím více se uvolňuje oxid uhličitý až do 10 %. Tím se také vysvětluje, jak důležité je hnojení organickými hnojivy.

Veškeré projevy života na Zemi a veškeré děje a jevy jsou podmíněny energií slunce. Intenzita slunečního záření závisí na zeměpisné šířce. V přírodě je osvětlení výsledkem přímého a nerozptýleného slunečního záření. Zelené rostliny využívají zářivou energii při fotosyntéze, syntéze chlorofylu a fototropismu. Významným zdrojem tepla pro zemský povrch je tepelné záření atmosféry, které je rovněž jako sluneční záření příznivé pro růst a vývoj. V našich podmínkách je sluneční svit každým rokem rozdílný, pohybuje se od 2000 do 2500 hodin. Každé zvýšení působí příznivě na zlepšení kvality hroznů, větší intenzity fotosyntézy a tím i dosažení vyšší cukernatosti a snížení kyseliny při dozrávání. K větší využitelnosti musí přispět i pěstitel tím, že bude provádět ošetření letorostů tak, aby listová plocha byla co nejlépe osvětlena. Modré odrůdy vyžadují větší potřebu sluneční energie. Velmi nízké mrazy v zimním období déle trávající způsobují zmrazení oček, révi a starého dřeva. Škody se zjišťují při rašení letorostů, jsou odlišné v souvislosti s odrůdou a polohou. Naopak zimní mrazy kolem $-15\text{ }^{\circ}\text{C}$ likvidují přezimující škůdce na révovém keři. Rovněž jarní mrazy způsobují škody na rašících letorostech a jsou odvislé od odrůdy a polohy.

Teplota je termodynamická veličina, která udává stav termodynamické rovnováhy objektu. Nejdůležitější je teplota vzduchu a půdy. Pod pojmem teplota vzduchu rozumíme údaj teploměru zastíněného a suchého ve výšce 2 m nad zemí. Teplota vzduchu je teplota měřená ve stínu. Ve vegetačním období jsou důležité průměrné denní teploty, ze kterých se vypočítává průměrná roční teplota. Vegetační období začíná, dosáhne-li teplota nad $5\text{ }^{\circ}\text{C}$. U teploty nad $10\text{ }^{\circ}\text{C}$ nastává hlavní vegetační období. Teploty nad $25\text{ }^{\circ}\text{C}$ jsou označovány jako letní a nad $30\text{ }^{\circ}\text{C}$ tropické. Vliv na teplotu má také nadmořská výška pro pěstování révy vinné by neměla překročit 320 m. Roční chod teplot se posuzuje podle průměrných měsíčních teplot. Nejvyšší teplota je v červenci $19\text{ }^{\circ}\text{C}$, nejnižší v lednu nebo v únoru $-3\text{ }^{\circ}\text{C}$. Suma kladných hodnot ve vegetaci dosahuje 2800 – 3000 $^{\circ}\text{C}$. Teploty nad $10\text{ }^{\circ}\text{C}$ nastupují záhy v jarním období, v květnu dochází k období ledových mužů, někdy k poklesu ranních teplot, které mohou poškodit rašící letorosty. Léto se vyznačuje vyšší teplotou a slunečním svitem a přichází i často suché období. Koncem září v příznivých letech, přichází tzv. babí léto, které má blahodárné účinky na zrání hroznů.

Teplota povrchu půdy je rozdílná, maximum dosahuje kolem 13 hod., minimální teplota je těsně před východem slunce. Chod povrchu tep-

loty půdy je podmíněn změnami složek tepelné bilance půdy. Denní amplituda je značně vyšší než vzduch. Půdy vlhké mají menší amplitudu, naopak půdy kypré, porézní a suché mají amplitudu větší. Na teplotu půdy má vliv expozice pozemku a svahu. Nejteplejší svahy nejsou jižní, ale jihozápadní, na čemž mají podíl vyšší odpolední teploty. Tepelná vodivost půdy závisí na její vlhkosti a ta se mění s hloubkou a časem.

Atmosférickými srážkami označujeme vodu v kapalném a pevném skupenství padající z oblaků na povrch země. Jsou to déšť, sníh a kroupy. Změnami v klimatu se vytvářejí mlhy, jinovatka, námraza a rosa. Podle charakteru vypadávání z oblaku se dělí srážky na mrholení, přeháňky, přivalové a vytrvalé. Škodlivé jsou deště přivalové – průtrže mračen, které způsobují menší zásah do půdy a na svažitých odkrytých pozemcích způsobují půdní erozi. Také v některých letech v lokalitách způsobují škody na vinicích krupobití. Množství srážek se měří srážkoměry a to v milimetrech a jeden milimetr odpovídá 11 t na 1 m^2 . Celoroční spotřeba vody by neměla klesnout pod 500 mm, v období vegetace pod 300 mm. Důležité je vhodné rozložení srážek – podle potřeby. Největší spotřeba spadá do období rašení, růstu letorostů, po odkvětu a při zaměkání bobulí. Vodní srážky jsou hlavním zdrojem půdní vláhy, které jsou rozhodující pro zásobování vodou rostlin. Proto i zde každý pěstitel by měl vytvořit ty nejlepší podmínky pro šetření vláhou.

Klimatologie je nauka o podnebí. Zkoumá všechny děje, které mají vliv na utváření podnebí. Podnebí je souhrn typů počasí. Rozeznáváme tři druhy klimatu a to makroklima, mezoklima – místní klima, mikroklima. Nás zajímá především místní klima, které se utváří pod vlivem terénu, zástavbou, nadmořské výšky, druhem půdy, porostem a blízkostí vodní plochy. Mikroklimatem rozumíme klima zemní vrstvy vzduchu do 2 m nad holým povrchem půdy. Půdní klima označujeme klima v kořenové vrstvě půdy u vinic do hloubky 40 cm. Jižní Morava se řadí mezi nejsušší oblasti v rámci České republiky. Je zde také největší potenciální výpar z půdy.

Fenologie je nauka o životních projevech rostlinných organismů, které souvisejí s podmínkami klimatu a také změnami povětrnosti v průběhu roku. Fenologické fáze zkoumají vztahy mezi počasím či klimatem v období růstu, vývoje a výnosem. Růst a vývoj rostlin je výrazně ovlivňován působením celého souboru meteorologických prvků, tedy počasím a klimatem. Podle ročního období je to fenologické předjaří, jaro, léto, podzim a zima. Agrometeorologické pozorování umožňuje nacházet vztahy mezi rostlinou – kulturou a průběhem počasí v daném roce. Získané poznatky je možné využít ke zlepšení organizace práce, v soustavě pěstebních technologií, volbě odrůd, ochraně proti škodlivým činitelům, stavu půdy, vývoji vegetace a k jiným

změnám a zlepšení. Tyto znalosti lze využít ke snížení nákladů a rentability výroby hroznů. Každý pěstitel nebo vinařská obec by měla mít k dispozici přístroje na měření alespoň teplot a srážek. Zákonitosti vývoje počasí a klimatu jsou již natolik poznány, že možnosti jejich ovlivňování jsou reálné.

4. Zakládání vinice

Založit novou vinici je poměrně drahá záležitost a vyžaduje mnoho času a úsilí na její realizaci. V jakém rozsahu a výměře si musí každý pěstitel rozhodnout sám. V podmínkách Evropské unie nelze rozšiřovat plochy vinic, lze pouze provést náhradu za vykloučenou vinici. Založit vinici jen za předpokladu, že výroba nebude ztrátová. Pokud pěstitel zpracuje veškerou úrodu na víno ve vlastním sklepním hospodářství a bude mít zajištěn odbyt s odpovídajícími cenami, pak je založení vinice reálné. Jestliže budou hrozny prodávány na zpracování, pak si musí pěstitel zajistit smlouvu s odběratelem s odrůdovou skladbou a cenami. Pokud nebude zajištěn odbyt, nedoporučuje se vinici vysazovat. Zabezpečit dostatek finančních prostředků popřípadě dotaci, zajistit vhodný pozemek ve vinařské trati, povolení výsadby registrací a ostatní materiální vybavení. Tyto záležitosti zabezpečovat alespoň rok dopředu. Révové sazenice zajistit rovněž v předstihu než začnou výrobci štěpovat. Nakoupené sazenice by se měly shodovat se smlouvou odběratele.

Každý začínající pěstitel by si měl nechat poradit od zkušených vinohradníků. Teoretické znalosti čerpat z dostupné vinařské literatury. Pokud budou dodržována veškerá doporučení, stane se toto ušlechtilé poslání relaxací, koníčkem pěstitelů a zároveň také určitým příjmem do jeho rozpočtu.

4.1 Výběr stanoviště

Vybraný pozemek k založení nové vinice by se měl nacházet v určené vinařské trati a odpovídat požadavkům směřující k zajištění potřebné kvality hroznů. Výběr projednat na určených orgánech, které doporučují povolení výsadby vinice. Vytvoření vhodných stanovištních podmínek bude odvislé od klimatu, polohy a půdy.

Pěstovat révu vinnou lze jen v příznivých klimatických podmínkách v určených oblastech, podoblastech a vinařských obcích v rámci České republiky. O úspěšnosti pěstování rozhodují polohy a ty jsou dány vinařskými tratěmi. Vinice nevysazovat na půdách těžkých, zamokřených a úlehavých.

Stanoviště výsadby je závislé na místním klimatu a mikroklimatu. Nevysazovat také tam, kde pravidelně réva zmrzá zimními i jarními mrazy, popřípadě i tam, kde se vyskytuje pravidelné krupobíjí. Nadmořskou výšku nelze rovněž podceňovat, neměla by překročit 320 m, další posunutí snižuje kvalitu hroznů. Po tomto vyváženém výběru pozemku můžeme přistoupit k dalším přípravným pracím směřující k výstavbě vinice.

4.2 Zabezpečení materiálního vybavení a mechanizace

Zajistit potřebný materiál, nářadí, mechanizaci, révové sazenice a jiné pomůcky nutno mít v předstihu alespoň jeden rok dopředu před výsadbou. Dost obtížné je zabezpečit révové sazenice v požadované odrůdové skladbě pro danou oblast. Objednávky by měly být sjednány

začátkem roku výsadby, než začnou výrobci štěpovat. Nejlépe je révové sazenice nakoupit na podzim a vhodně uskladnit ve vlastních bezmrazových prostorách do vlhkého písku. Pro vytyčení sponu jsou vhodné řezané kolíky 30 cm dlouhé, pásmo, ocelové lanko se značkami, popřípadě trasírky a kůly. K vyvazování letorostů se dají použít dřevěné řezané kůly z měkkého dřeva nebo železné tyče o průměru 0,6 – 0,8 cm, 140 – 160 cm délky, které jsou nejvíce používané pro jejich trvanlivost. Pro Výsadbu zakoupit drobné nářadí – rýče, motyky, vinohradnické nůžky, motouzy papírové i sysálové. Na ochranu proti chorobám a škůdcům možno použít ruční nebo motorový postřikovač, pro větší plochy nesený postřikovač s ventilátorem za malotraktor. Na stavbu drátěnky zabezpečit vhodně a jednoduché opěrné zařízení. V této době se začínají používat lehké kovové sloupky z hliníkového materiálu, které jsou odlehčené a jejich zabudováním jednoduché. Také lze použít betonové sloupky řadové, rohové a vzpěry. Délka je různá, podle způsobu vedení, nejčastěji 180 cm dlouhé s ponechanými otvory pro upevnění drátu. Pozinkovaný drát pro nosné účely 3,2 – 3,5 mm, pro dvoudrátí o síle 2,2 – 2,5 mm. Na podzim před orbou aplikovat statková a průmyslová hnojiva. Nejvhodnějším statkovým hnojivem je hovězí hnůj v dávce 60 kg/ar. Z průmyslových hnojiv dusíkatých síran amonný, z fosforečných superfosfát a draselných síran draselný. Dávky se určují na základě půdního rozboru.

Všechny uvedené materiály se používají v prvním roce výsadby, ostatní potřebný materiál bude uváděn v prvním, druhém a třetím roce mladé vinice, rovněž tak u plodných vinic.

TANKODROM

TANKODROM

Část občanů, kteří jezdí motorovými vozidly po komunikaci směrem na Středisko a dále do Velkých Bílovic není spokojena s tím, v jakém stavu se nachází silnice na uvedeném úseku nejen v létě, ale i v zimě. Podle slov starosty obce proběhla prověrka u nadřízeného orgánu na stav a ošetření vozovky v obci v zimním období. Výsledek byl příznivý, v obci, kde nebylo shledáno závad, ale bohužel stav

vozovky ke Středisku nebyl téměř sjízdný, povrch byl pokryt ledem a neošetřen posypem. Asfaltová silnice byla vybudována v 70. letech v minulém století JZD ve Vrbici, zásluhou všech členů tehdejšího družstva. Bylo by tedy slušností všech majitelů firem sídlících ve Středisku, aby se starali o stav vozovky a udržovali ji v dobrém technickém stavu. V havarijním stavu je část při výjezdu ze Střediska směrem na Velké Bílovice a spodní část, v údolí pod Nivama. Dále dost nechápeme, proč není udržována vozovka posypem, snad těch možností a vybavení mechanizačními pro-

středky je dostatek. Je to ostuda pro všechny prosperující firmy, že nejsou schopny se dohodnout, aby každý přispěl určitým dílem a silnici opravily pro bezpečnost každého účastníka provozu, dodavatelů, odběratelů i vlastních prostředků. Nerovnostmi a výmoly trpí všechny dopravní prostředky. Všichni, kdo jezdíme po této silnici, jsme přesvědčeni, že v letošním roce bude vozovka uvedena do původního stavu ke spokojenosti všech účastníků silničního provozu.

Část občanů z Vrbice

V pěkném údolí za hustým stála jedna zajímavá škola. Každý den do ní chodila spousta veselých dětí.

A ty se jednoho dne rozhodly, že už nechtějí být obyčejnými dětmi,

ale chtějí žít životem pravých

Těmito slovy jsme v tomto školním roce lákali budoucí prvňáčky k zápisu do 1. třídy. Konal se 8. 2. 2007 a vrbecká škola se proměnila v indiánskou osadu. Hned u vchodu uvítali budoucí prvňáčky a jejich rodiče malí indiáni, což byli žáci naší školy, kteří pomáhali paní učitelkám. Ty se převlekly za náčelnice indiánské osady a připravily si pro budoucí prvňáčky zajímavé úkoly. Číselné stopování na lov bizona, zpěv písně a hra na bubinek, kresba postavy, navlékání barevných korálků i spousty dalších nelehkých úkolů. Náčelnice si také ověřovaly, zda-li se dovedou děti představit, znají svou adresu a umí správně držet tužku.

Věříme, že se indiánské dobrodružství dětem líbilo a prožily pěkné odpoledne.

Po prázdninách se na nové prvňáčky těšíme.

D. Otáhalová – učitelka ZŠ

Radeček Kratochvíl v obležení indiánů z první třídy

Lvuška Janošková s indiánskou náčelnicí "Zlomená Packa"

Vši znovu míří do našich škol!

Děti, v jejichž křtících se veselé špacírují vši, jsou v některých školách desítky. V nižších ročnících se občas objeví třídy, kde nezůstane jediná dětská hlava ušetřena a pedagog si večer co večer s hrůzou pročešává vlasy nad ručnícem. A po zdánlivém vítězství chemií vybaveného člověka nad hmyzem se za pár týdnů vši objeví znovu

I u nás ve škole se čas od času objeví tato maličká stvořeníčka v hlavách dětí. A tak nezbyvá než zahájit nelehký boj.

Boj proti vším se čas od času dostává do bludného kruhu. Školy si stěžují na neodpovědné rodiče, rodiče na neúčinnost dezinfekčních přípravků a zavšivené děti chodí do kolektivu dál. Vši nejsou nemoc. Postiženému nehrozí nebezpečí, jeho zdraví není nijak ohroženo.

Případy, kdy se vši rozmnoží natolik, aby si dítě rozskrábalo hlavu do krve a způsobilo si tím závažnější infekci, jsou ojedinělé a zavšivení je problém spíše společenský než medicínský.

Potřebujeme nové přípravky.

Veš dětská (nebo též vlasová či hlavová) žije asi tři týdny. Za tu dobu samička naklade 100 až 140 vajíček, takzvaných hnid, z nichž se líhnou larvy a z nich pak zhruba do dvaceti dnů noví živočichové.

Larvy i dospělé vši se živí krví. Právě bodnutí je příčinou svědění, podle něhož se výskyt vší často odhalí.

K definitivnímu odvšivení je tedy třeba zlikvidovat všechna vývojová stadia vší. Proto je také nutné zásah v pravidelných intervalech několikrát po sobě opakovat. Problém ovšem je, že vši jsou schopné si poměrně brzy vypěstovat rezistenci vůči přípravkům, které je mají hubit. A tak se mnozí rodiče přesvědčili, že dezinfekční šampon Parasidose, Jacutin Gel, Diffusil H sprej ani další preparáty nezabírají. Vši po umytí či zabalování žijí dál a z hnid se líhnou zdravé larvy. Proto se někteří vrací ke starým metodám hubení vší octem či petrolejem. Výsledkem ovšem často bývají bouřlivé kožní reakce – zčervenání či vyrážky. Petrolej dokáže kůži doslova spálit a způsobit rozsáhlé puchýře.

Jindy se lidé uchylují k používání veterinárních přípravků, některým rodičům je doporučí i dětský lékař. Výsledky takové „léčby“ jsou nejednoznačné.

V dnešní době je v lékárnách k dispozici nový přípravek Diffusil H Forte a jeho inovované složení by podle odborníků mělo živé formy vší skutečně zabít. I ten je ovšem nezbytné použít opakovaně (podle návodu v příbalovém letáku) a ještě celou odhmyzovací akci doplňovat pravidelným, tedy každodenním, vybíráním hnid. K tomuto účelu je nejlepší hustý hřeben „všiváček“, jímž se vlasy češou nejlépe nad světlou textilií, ve které se hnidy zachycují. Hřeben i tkanina by se po odvšiv-

vení měly vyařit. Hnidy se ale dají z vlasů vybírat i ručně – ze suchých i z umytých a ošetřených kondicionérem.

Když rodiče nespolupracují

Pokud nejsou rodiče dostatečně trpěliví a důslední, jejich potomek se vší nezbaví po dlouhých měsících a ve svém okolí pravděpodobně způsobí i další šíření „nákazy“. Pracovníci hygienických stanic v těchto případech doporučují pedagogům informovat příslušné orgány sociální péče. „Pokud jde o sankce, lze použít například nepříznání sociálních dávek.“ Rodinám, které je ale nepobírají, hrozí pouze ostuda. Hygienici sami v kauze dětských vší příliš nezmohou, protože se málokdy jedná skutečně o epidemiologický výskyt ve zdravotnickém slova smyslu. Přesto by školy měly rozsáhlejší výskyt vší hlásit – už proto, že mohou získat dalšího spojence, který pomůže tlačit na dostatečnou distribuci humánních dezinfekčních přípravků.

Co říci na závěr. Většina rodičů má pořad mylné představy, že veš v hlavách dětí je ze špíny.

Není tomu tak, a proto prosíme rodiče, aby se nebáli a školu vždy hned a bez pocitu provinění upozornili, že se u jejich dítěte veš objevila. Můžou tak zabránit nepříjemné epidemii právě v kolektivu svých dětí.

R. Horáková- řed. školy, zpracováno podle časopisu Rodina a škola

ZŠ VRBICE DĚKUJE

- P. Pavlu Bártovi za zhotovení DVD z předtančení na Rodičovském plese
- P. Václavu Fridrichovi za fólie na zakrytí nábytku při výměně oken během loňských prázdnin
- P. Vítku Svobodovi za zapůjčení vysavače na velký prázdninový úklid

Vyučování v maskách

Školní pirátky (se školnicí)

Už po několikáté v řadě za sebou proběhlo v naší škole „vyučování v maskách“.

V tento den do školních lavic zasedly nejrůznější maskární bytosti, počínaje princeznami, trpaslíky až po vojáky a agenty. I pedagogický sbor, spolu s paní školnicí, se dětem představil v roli „pirátů“. Vyučování probíhalo netradiční formou výuky – např. v Čj se psaly pirátské diktáty, v M se přepočítávaly pirátské zisky..... Po třetí vyučovací hodině se sešly všechny masky v tělocvičně a předvedly při proměně veškeré své půvaby. Maskární dopoledne bylo ukončeno diskotékou.

Černoušci Petráskovi (Markéta a Martin)

Sněhurka (Míša) a jenom pět trpaslíků (Magdička, Lojzík, Mirečka, Leonka a Lenička)

SLOHOVÉ PRÁCE DĚTÍ Z 5. ROČNÍKU**TAJUPLNÝ OSTROV**

Představte si, že jste právě připluli na nádherný ostrov uprostřed oceánu. Vystoupili jste z loďky a šli si prohlédnout pobřeží. V tom se před vámi v dálce objeví podivná postava.

Byla to postava ženy, chtěla jsem ji oslovit kdo je, ale v tom se ozvaly rány bubnů. Otočila se a utekla do nedalekého města. Něčím se mi zdála povědomá. Celou cestu domu mi vrtalo hlavou čím je tak známá. Šla jsem ji hledat do města Inpreta, ale nikdo ji tam neviděl. Jednou jsem se procházela na břehu moře a našla jsem tam útr-

žek z jejich šatů. Jenomže nikde nebyla stopa po živém člověku, proto jsme vyjeli s posádkou na moře. Uviděli jsme pevninu, byli jsme pár metrů od břehu, ale v tom se zvedla obrovská vlna. A stáhla naši loď do hlubin. Celá má posádka se utopila, jen já jsem se vyplavila na břeh. Až pak jsem si všimla, že jsem na neznámém ostrově. Celý jsem ho prohlédla, ale nikdo nikde, až druhý den jsem se dívala ještě jednou a našla jsem tam vystrašenou dívku. Pak jsem si uvědomila, že jsem tu dívku už

viděla. Zeptala jsem se jí, kdo je, ale ona se obrátila a šla do vody, jako mořská víla. Šla až do hlubin. Najednou vyšli z moře muži z mojí posádky a jiní lidé. Mluvila jsem na ně, ale oni nic. Až pak jsem si uvědomila, že jsou všichni mrtví a ta dívka byla má dávná přítelkyně, která utonula. Udělala jsem si loďku ze dřeva, abych ujela, protože to byl ostrov duchů. Už jsem byla doma, ale nikomu neřekla, že jsem byla na tom hrozném ostrově. Jen na své mapě jsem si označila ten

Tajuplný ostrov.

Kristýna Herzánová,
5. ročník

TAJUPLNÝ OSTROV

Představte si, že jste právě připluli na nádherný ostrov uprostřed oceánu. Vystoupili jste z loďky a šli si prohlédnout pobřeží. V tom se před vámi v dálce objeví podivná postava.

Je to...fatamorgána. Když se ale podívám za sebe, zjišťuji, že to nemohla být fatamorgána, protože ji viděli všichni. Až po chvíli jsem si všimnul, že postava je vlastně oběšenec a u ní stojí ještě někdo. Má meč, bambitku, místo

levé nohy kus dřeva a místo levé ruky hák. V tom nás postava s mečem zahlédne a utíká proti nám. My zpanikaříme, uvidíme jeskyni.

Jeskyně končí! Náš kapitán si všimne na konci jeskyně starého písma, které se učil, když byl malý. Po přečtení nápisu se „konec jeskyně“ otevře. Tam je tábor s pirátskou vlajkou.

Na trůnu sedí zrovna ta postava, která

nás pronásledovala. Všichni si nás všimnou a zajmou nás. Král rozhodne, že všechny popraví, až na mě.

O den později byli všichni popraveni. Teď jsem na řadě já! Piráti mě přivázali ke kůlu a král na mne míří bambitkou. Ozve se výstřel.

A v tom se probudím, obléknu se a jdu do školy.

Pavel Springer – 5. ročník

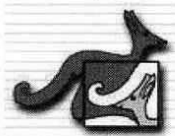
MATEMATICKÝ KLOKAN 2007

V pátek 16. března proběhl v naší škole znovu Matematický klokan – mezinárodní soutěž v počítání netradičních příkladů. A jak děti počítaly?

Kategorie CVRČEK (2. a 3. ročník)

1. Lenka Horáková 3. roč. – 54 bodů
2. Martin Petrásek 2. roč. – 49 bodů
3. Marek Láska 3. roč. – 45 bodů

Kategorie KLOKÁNEK (4. a 5. ročník)

1. Pavel Springer 5. roč. – 80 bodů
2. Kristýna Herzánová 5. roč. – 80 bodů
3. Patrik Rychlý 5. roč. – 70 bodů

Jeden z příkladů Klokánek:

Anička napsala všechna přirozená čísla od 1 do 100. Kolik napsala číslic?

A (100)	B(150)
C(190)	D(192)
E(200)	

Znáte správnou odpověď?

DO ŠKOLE

Vrbice a Kobylí sú dvě vesnice vedle sebe, vzdálený ale dva kilometry. Vede mezi něma silnice. Není to ale tak dlouho, co tam byla enom „polňačka“. Kúsek od Vrbice stojí dřevěný kříž. V Kobylí mají školu, kde chodí aj děcka z Vrbice. Dnes jezdí do školy autobusem, ale dyž my sme, tak před čtyřiceti rokama chodili do kobylské školy, tak jediné pěšky. Kobyláci byli, ale enom zdánlivé, proti nám ve výhodě. Zdánlivé proto, že my jsme zažili při cestě do školy nekonečný dobrodružství, mnoho veselých příhod a kolikrát sme kvůli počasí ani do školy nemoseli!

Každý ráno na cestě bylo vidět Vrbečáků, jak s kabelů na zádech štrádají z kopečka ke kobylské škole, odpoledna zas, jak se tahnú z posledních sil k Vrbici, do kopca prudkýho jak střecha.

Během roku se po cestě do školy i nazpátek dělalo všecko možný!

U kříža si lajdáci psávali úlohy, v lítě se tam dobře pod stromy odpočívalo.

Na podzim na rolách dozrávalo všecko možný ovoce - broskvě, jabka, hrušky, trnky i hrozny. To všecko sme rádi ochutnávali. Ale nesměli byt nablízku nejakej Kobylák, ináč sme, vyprovázene jejich hromováním, uháněli k Vrbici! Chodívalo se tenkrát ešče do starej školy, bud-

to kolem „Studýnek“, nebo okolo „Skalky“.

U Skalky vyvěral potůček, jehož studená voda nás v horkých dnech osvěžovala.

Cesta do školy nebyla šak enom zábavná! Místa to byla cesta „hluboká“ a dyž na podzim pršivalo, změnila se v blátivú stoku. Dovedete si představit, jak sme po jejím absolvování vypadali!

Při dyšči sme chodili aj po mezi nad tú cestú, ale hrozilo, že nám ujede noha a sjedem jak po mydle důle do blata, což se mně taky jednu stalo!

Pančocháče sem měla celý od mazlavýho blata. Zprvu mě to ve školy studilo a jak blato začalo usychat, pomali začalo odpadávat na zem! Není divu, že kdo se pořádně v blatě „vygúlal“, musel se vrátit dom přeslít. Nekdy se mu zdálo, že do školy už mu nestojí za to jít, dyž měli ten deň miň hodin a druhej deň donesl omluvenku „zvalil se“.

Nejhorší to bývalo v zímě! Kolikrát zafukovalo a na krok nebylo vidět!

Školáci, zababulani do vlnáčků, se shromáždili na Stráži u Kolářikovýho a nejaky hospodář rozhodl, esli se do školy pujde, nebo né. Nekdy se jít opravdu nedalo a tak se vesele pelášilo dom, kabela letěla za vrata, popadly se saně a hurá na Stráž! Při tem nám nevadila ani tá největší chumelenica!

Kobylský školník nás v lásce nemíval kvůli našim věčně zabláceným botám a on musel po nás uklízet. Kamarádi sme moc nebývali ani s kobylským spolužákama.

Kolikrát nás pro nic za nic hnali k Vrbici, dál než ke Skalce si však „netrúfali“, nestačil jim dech, nebyli tak trénovaní jak my, co sme dennodenně běhali do Kobylí a zpět!

Přes všechny tyto každodenní strasti sme ale do školy moc rádi chodili! Vedle povinnýho vyučování sme se učili vařit, zpívali ve sboru, rádi sme aj cvičili. Měli sme rádi i naše učitele a učitelky, kteří se v Kobylí sešli ze všechkých koutů republiky.

Kromě školní docházky sme ale museli pomohat aj doma v hospodářství, kopat erteple, zbirat hrozny, či hlídat sourozenců.

Mnozí dnešní školáci by nám možná záviděli, kdyby čtli v našich žákovských knížkách omluvenky a divili by se, z jakých různých důvodů jsme do školy nemuseli! Žákovská knížka se nám hemžila omluvenkama typu: ZABIJALI, KOPALI ERTEPLE atd.

Ztratila se už polní cesta ke Kobylí a pomali vybledají aj zpomínky a všecka poezie mých školních let.

Vzpomínky na školní léta v Kobylí z let 1961-1965 zaznamenala Marie Kachyňová, r.2006

A ještě sdělení pro všechny rodiče, kteří chtějí přihlásit děti do mateřské školy.
ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY VRBICE SE USKUTEČNÍ KE KONCI KVĚTNA.
PŘESNÝ TERMÍN BUDE VČAS OZNÁMEN.

Bohumila Bařinová
ředitelka MŠ Vrbice

Jarní únava versus úklid **VRBEČTÍ FURIANTI**

Jaro už je v plném proudu. Blíží se Velikonoce, proto by se mělo před domem, ve skříni a kdovi kde ještě, pořádně uklidit. Mně se ale vůbec nechce. Venku se všechno probouzí, kvete a sluníčko konečně hřeje, ale já bych nejraději zalezla zpátky za pec a jen tak se válela.

Na jaře se nechce nikomu nic dělat a i nám do domu nenápadně vlezla zákeřná jarní únava, která nedá a nedá pokoj. Vysává veškerou energii i dobrou náladu. Byla spojována s nedostatkem vitamínů, ale v této době, kdy je i v zimě ovoce dost, to neplatí, ale únava se zuby nehty drží dál. Nepořádek se ale bohužel sám neuklidí, tak nezbyvá nic jiného, než se do jarního úklidu pustit. Když otevřu skříň, únava okamžitě zapojí své zbraně, ale já se nedám a začnu uklízet. Ale za chvíli jsem unavená, proto si jdu dát vitamínovou bombu a opravdu naberu nové síly, takže únava nemá šanci.

Jarní úklid vyhrál nad jarní únavou. Ve skříni je pořádek a únava rychle zmizela. Smůla by byla, kdyby úklid prohrál, protože po jaru určitě přijde léto a únava sama zmizí.

Ale jestli by se nepořádek uklidil sám... to opravdu nevim.

Jolana Bezděková

Sen o jaru

Měla jsem zvláštní sen,
v něm prožila jsem krásný den.
Stála jsem na louce
a poslouchala tichounce.
Nic zajímavého se ale nedělo,
jenom všechno vonělo.
Tráva byla plná kvítí.
Proč ho v ruce nemohla jsem mít?
Neboť byl to jen krátký sen,
ale když jsem se podívala z okna ven,
tak sluníčko začalo první jarní den.

Jolana Bezděková

Furiant-rovna se muž nebojácný, veselý, škádlivý i pyšný!

Některý se rád chvástá, rukama rozhazuje, všady byl a kde né,

tož tam se právě zaručeně chystá!

Vrbecký furiant, no to je v podstatě to samé.

Ne každý Vrbeček je furiant. Ale po vypití nějaké té skleničky, stává se jím mnohý z nich!

Zamlada si rád zaskáče pod májů, zazpívá, dá si zahrát solo.

Ve středním věku si s kamarádama zajde na fotbal, a potom do hospody nebo do sklepa, kde se dobře pívá u sklenky vína.

A na starý kolena si rád pobeseduje před sklepem ze sousedama.

Tam proberú světovou situaci od východu na západ, zpěvu už moc nedávají, zato se chválíjí s děckama, nebo na ně aj na svoje ženy brblú. Strýc Franta byli taky takový.

Tetičku doma sice poslouchali na slovo, ale před chlapama, s kerýma sedávali u sklepa, by to nepřiznali ani za nic.

Aj sousedi, co doma taky moseli byt potichu, dělali ze sebe hrdinú.

Jeden před druhým vykládali, jak se enom doma škaredě podívají a děcka aj s "mojú" poslouchají na slovo!

„Moja“ - to znamená žena, manželka.

A moja, tá má většinu celú domácnost aj ze strýcem v rukách.

Tak to bylo aj u strýca Franty, ale oni o tem nevěděli.

Obá byli už důchodci, celý dně byli spolem, ale navečír

strýc dycky vzali demijonek a šli natočit.

Včil je však ráno a tetka už udělují rozkaze.

„Tato, mosíš v humně pošplichat vinohrad aj mandelinku, okopčit erteple a naobírat pařák erteplí pro prase a kačeny.“

Strýc chcú protestovat, ale tetička se už zavrtily ve dveřách: „Já idu zatím do obchodu.“

V humně si strýc zapálíjú faječku, sednú pod ořech a přemýšlajú:

„Tož jak to, súseďi majú v humně taky erteple, ale bez mandelinky, aj dyž nešplichali a my ji tam máme toli, to přelezla tá jejich jistě na naše! A ruda ve vinohradě páli a páli, já šplí-chám,

šplíchám, ale súseď beztak né, tož né to taky není nic platný.

No špatný súseď je horší než žádný!

„Pomož Pámbu!“, ozve se za plotem. „Co děláš Francku?“

Strýc se probrali, dělajú, že brúsíjú motyku.

„Ale moja mě poslala kopčit erteple a šplíchat.“ Súseď si sedá vedle strýca do chládku a připaluje si od nich. „Mně moja neporučá, budu kopat

a šplíchat až budu chtět!“

A hned popichuje strýca Francka:

„Pěkej máš Portugal, ale máš ho od rudy.

Já mám bohudik vinohrad čistej. Aj erteple. Ale ty mosíš šplíchat!“

Súseď si furiantsky utah z fajky a pokračuje:

„Poslúchej, henkaj nad Klobúkama prej poklúk- lo! Bože nás chraň krúp, rudy, mandelinky a zlej ženy!“

„A chvástavýho súseďa“, myslíjú si Francek.

Ale strýci už sú zas u domáci aj zahraniční politiky. V tem vrzne branka od súseďovýho dvora a súseďka nakukuje do humna.

„No tys ešče nezačal kopat a šplíchat?“

„Mamo, představ si, hen u Klobúk poklúklo, vinohrady to odnesly.“

„Tož ty už radší preventívne nekopeš co?“

Ani nešplicháš!“ Tetička súseďova búchli brankú a šli vařit.

Súseď se zvilh a šel do humna. Strýc Franta zhaslí fajku, pomali okopčili erteple, v rukách rozmňáčkli

pár mandelinek, pošplichali Portugal, na němž už se zelenaly hrozinky a šli k obědu.

Z kuchyně se tahla vůně polívky...

Kachyřová 2006

... a tak mě napadá, že je škoda, že už pomalu zapomínáme, že jsme byli dětmi ...

Byla jsem malá holka a můj táta jezdil za prací daleko od domova. Byl celý týden pryč. Vždy jsem se na něj moc těšila. Byl mi vzácný. Nebyl doma tolik co máma.

Pamatuji si jednou, jak pro mě přišel do školky. Stála jsem u skříně s hračkami a čekala mámu. Ve dveřích se objevil táta. Ještě teď si pamatuji, jak mi bylo. Byla jsem šťastná.

Táta jezdil domů jen na víkendy. Vracel se v pátek pozdě večer, kdy jsme s bráchou už spali. A protože jsem s ním už v pátek nemohla mluvit, našla jsem si takovou malou krabičku a do ní mu psala dopisy. Na oplátku jsem v té krabičce ráno našla nějakou sladkost.

Taky jsem mu pekla buchty. Když máma dě-

lala kynuté těsto, vzala jsem si kousek, dala ho do plechového hrníčku. Naskládala jsem na něj třešně a máma to upekla. Pak jsem se těšila, až to táta sní.

Hrozně ráda jsem tátu česala. Vzala jsem si všechny sponky a gumičky a dělala mu různé účesy. I když to muselo určitě tahať, vždy povolil, abych ho česala znovu. Teď jsem velká holka. I když mám tátu pořád stejně ráda, už ho nečešu, nepišu mu dopisy, ani nepeču buchty v hrníčku. A tohle je zásadní rozdíl mezi dětmi a dospělými. Děti vidí radost a lásku v maličkos-tech. V obyčejných věcech. Dospělí, chtějí-li udělat radost, koupí květinu. Chtějí-li dát najevo lásku, milují se.

A já vám teď odhalila kousek svého tajemství. A víte proč? Až jednou budu mít duši úplně dospělou, tolik k nerozeznání od té dětské, budu mít děti a kupovat květiny, dám jim tahle slova přečíst. Budu chtít, aby věděli, že každý dospělý byl jednou dítětem.

„Od té doby, co moje babička onemocněla artrózou, nemůže se už ohnout a namalovat si nehty na nohou. Tak to za ní pokaždé dělá můj dědeček, i když sám má artrózu v rukou. To je podle mě láska.“

Rebeca 8 let

Lenka Vlachovská

Otevírací doba sběrného dvoru pro rok 2007

Březen	3.3.	16.3.	30.3.	Srpen	4.8.	17.8.	24.8.
Duben	7.4.	20.4.		Září	1.9.	14.9.	28.9.
Květen	5.5.	18.5.		Říjen	6.10.	19.10.	
Červen	2.6.	15.6.	29.5.	Listopad	3.11.	16.11.	
Červenec	7.7.	20.7.		Prosinec	1.12.	14.12.	

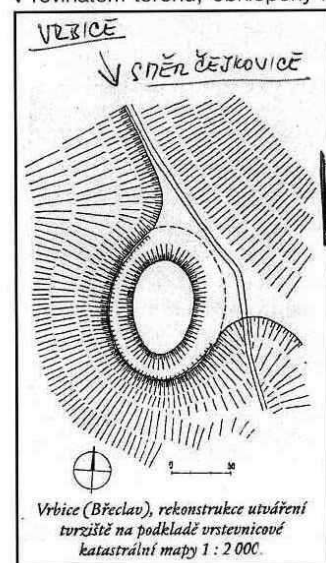
pátek - 13:00 - 17:00

sobota - 7:00 - 10:00

Trocha historie

O tvrzi, neboli hrádku na Babí hoře.

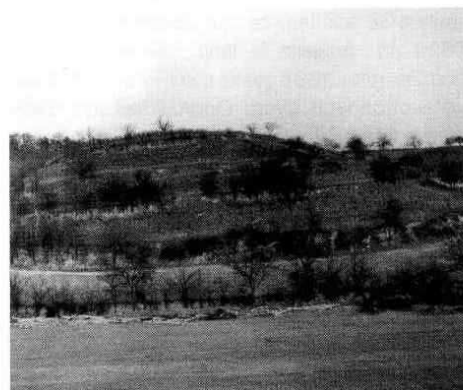
V dřívějších dobách, na Moravě i v Čechách, měl právo stavět opevněné hrady pouze král. Teprve v počátcích 13. století došlo ke změnám v náhledu krále na vojenskou bezpečnost země a tehdy začaly dostávat svolení ke stavbám hradů šlechtické rody. Snad prý byl důležitým a rozhodujícím mezníkem při změně názoru krále vpád půlmilionové armády tatarského Džingischána na Moravu v roce 1241. Důsledky vpádu krutých Tatarů byly přímo strašlivé. Později v letech 1253 a 1273 poplenili naši zem zase armády Uhrů a Kumánů. Nákladné stavby hradů si mohli dovolit jenom zámožní vyšší šlechtici, kdežto nižší šlechta, což byli rytíři a vladykové, stavěli pro obranu svého sídla tvrze, neboli hrádky. V tehdejší době se tvrze stavěly ze dřeva a hlíny. Využívalo se přírodního terénu a tak byly tyto stavby umísťovány na návrších anebo v rovinatém terénu, obklopeny hlubokými vodními příkopy.

Přírodní překážky pomáhaly ochránit tvrziště před nepřítelem. Podle historiků byly na Hustopečsku ve 14. století obranné tvrze ve Vlasaticích, Židlochovicích, v Medlově, Nosislavi, v Pouzdřanech, Němčičkách a na Vrbici. Je

také historicky prokázáno, že v těsné blízkosti nynějšího vrbeckého katastru stály dvě vodní tvrze v polní trati Šatrapy. Později, v začátcích 16. století, se začaly k bydlení nepohodlné a pro obranu už nepoužitelné hrádky, postupně přebudovávat na prosté obytné a hospodářské budovy pro potřeby nižší šlechty.

Skutečnost, že v naší Vrbici (v katastru obce) tvrziště bylo, je úplně jisté. V oněch starých dobách se totiž veškeré koupě a prodeje majetků šlechty zaznamenávaly do tak zvaných Zemských desek, nyní uložených v Moravském zemském archivu. Dále se některé historické události dají ještě v dnešní době zjistit z Půhoných knih, kde se zaznamenávaly spory a soudní rozhodnutí při různých majetkových nesrovnalostech šlechtických rodů. Historikové, kteří se minulostí Hustopečska zabývali, usoudili, že tvrz v obci Vrbici stávala na návrší, kterému se i v nynější době říká Babí hora. Původní terénní výběžek - Babí horu rozhrnuly v sedmdesátých letech minulého století buldozery a vytvořily zde hlubokou jámu přecházející v terasy. Na likvidaci terénního výběžku pracovaly buldozery v zimě i v létě po dva roky, když musely přemístit asi jeden milion kubiků zeminy. Původní Babí hora, nebo jak místní lidé říkali „Směříčkuj klobúk“, měl po obvodě asi 2 hektary a majitel Václav Směříčka (nar. r. 1892, zemř. r. 1967), koupil tento pozemek od obce silně zarostlý akáty a trním. Po náležité úpravě zde rodina Směříčkova vysadila vinný sad. Součástí vinice byl také menší sklípek na jihozápadní straně Babí hory. Při nahlédnutí do záznamů o dávne minulosti se předpokládá, že vznik této tvrze připadá až do období po zrušení templářské komendy v Čejkovicih. Templáři jako řeholní řád byli zrušeni papežskou bulou z 22. března roku 1312, potom se naše Vrbice dostala do světských rukou. Jako první známý světský majitel je uváděn v roce 1356 vladyka Velislav z Vrbice. Protože užíval přídomek „z Vrbice“, lze předpokládat, že to byl právě tento nižší šlechtic,

majitel Vrbice, který obýval tvrz na Babí hoře. Později, roku 1376, je jako majitel naší obce uváděn Hanuš z Vrbice. Je také zaznamenáno, že jeden z dalších majitelů mladý Hrzek ze Želic prodal roku 1406 ves Vrbici se dvorem o dvou poplužích, lidem úročním (to jsou poddani), rolí, pastvinami, lesy a tvrzi Jindřichovi ze Soběbrých a jeho bratru Vlčkovi. Dále cituji záznam z knihy Půhonné: „Hrzek přijav peníze (za prodej Vrbice), statek přece sobě podržel. Proto pohnal jej roku 1407 Jindřich a docílil, že byl úřadem na Vrbici zveden“. Chtěl bych upozornit na fakt, že v prodejní smlouvě z roku 1406 je zmíněna tvrz na Vrbici, takže ona ještě ve zmíněné době musela existovat a být užívána. Hrádek na Babí hoře i s Vrbici postupně střídal majitele, až roku 1491 koupil ves Vrbici se dvorem nižší šlechtic Protivec ze Zástřizl, který později předal tento majetek svému synovi, majiteli Čejkovic. Tímto se zase stala naše obec součástí čejkovického panství. V kupní smlouvě z roku 1491 už není ani zmínka o nějaké tvrzi a má se zato, že tvrz zanikla, když táhli naši oblasti husitská vojska, anebo později při česko-uherských válkách za vlády krále Jiříka z Poděbrad. Připouští se také možnost, že ztratila na významu, nebyla obydlená a zanikla. Jako další argument, který podporuje existenci hrádku na Babí hoře a mohl by s ní souviset, je záznam v odborné literatuře, že

ves Vrbice měla svobodný dvůr nazývaný Ondriášovský. Svobodné dvory dostávali obvykle k užívání příslušníci ozbrojené družiny majitele panství už v době Templářů. Ondriášovský dvůr s určitostí existoval až někdy po roce 1269, což je jisté, protože je o tom i písemný záznam. Uživatelé těchto dvorů byli svobodní tím, že nemuseli svému pánovi robotovat, odvádět poplatky a daně, ale měli určitou vojenskou povinnost ke svému pánovi. Museli pomáhat při obraně pánova sídla, byli v ozbrojené družině pána, který měl za povinnost účastnit se i válek vedených králem. V našem případě se bezpečně ví, že svobodný Ondriášovský dvůr měl tři lány, což v případě Vrbice bylo zhruba dnešních 38 hektarů. Poddanské statky mívaly rozlohu maximálně jeden lán. Poslední zmínka o svobodném dvoru je ve zprávě císařské Lánové komise z roku 1673, když se prováděla taková určitá inventura pozemků užívaných poddanými pro lepší podchycení odvodu daní císaři. V této zprávě se sděluje, že Jan Zborovský byl roku 1656 přiznán jako 1/2 láník, ale od vrchnosti obdržel roku 1666 ještě další 1/2 lán od starého svobodného dvora Ondriášovského. Další zpráva z téhož roku sděluje, že se Petr Michna

ujal starého stavení ze svobodného dvora s 60 měřicemi pozemků a Jan Skalička dostal další 1/2 lán z tohoto starého dvora. Ondriášovský dvůr byl už dlouho pustinou a proto vrchnost rozdělila pozemky mezi sedláky. Bývalý svobodný majitel už zřejmě dávno zahynul při některé válečné události.

Historikové se zmiňují, že základní utváření místa, kde hrádek stával, lze rozpoznat díky vrstevnicové katastrální mapě. Když jsem vzpomněl neblahý konec výběžku Babi hora pod radlicemi buldozerů, připomínám, že tehdy se zahájení zemních prací na čas pozdrželo, protože ochránci přírody a památkáři se postavili proti. Ti ale svůj boj prohráli. Je velmi pravděpodobné, že zde provedli alespoň zevrubný terénní průzkum. V literatuře je proto uváděno, že hrádek byl poměrně rozlehlý, kde plocha obytné části měla tvar oválu s osami 30 a 45 metrů. Horní obytná část převyšovala dno obranného příkopu o 3 až 4 metry. Samotný ochranný příkop byl široký 14 až 17 metrů. Poměrně pravidelný kuželovitý tvar mohl být dotvořen různými úpravami pro zvýšení obranyschopnosti tvrze už v době výstavby. V odborné literatuře se také připouští názor, že hrádek na

Babi hoře mohl mít ještě starší původ a mohl prý mít poblíž i jinou vesničku, proto rozhrnutí Babi hory odborníci odsoudili jako vážnou ztrátu pro historii obce Vrbice a celé naší oblasti. Když se rozhlédneme z naší Stráže, dobře uvidíme zajímavý terénní výběžek, bílovský Hradištěk, který nemá historicky jasnou minulost jako Babi hora a přesto si Bílovští svůj Hradištěk uchránili. Přiložená fotografie zachycuje Babi horu ze směru od „Poláškovy meze“. Tento, pravděpodobně poslední snímek, pořídil p. Antonín Michna těsně před zahájením zemních prací, jak dosvědčují odklizené betonové sloupky na úpatí Babi hory.

Prosinec 2006.
František Janošek.

Použitá literatura:

- L. Hosák. *Dějiny Hustopečska do poloviny 14. stol.*
L. Hosák. *Hustopečský okres - Vlastivěda moravská.*
M. Zemek, L. Hosák a kol. *Hrady, zámky, tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.*
F. Musil, M. Plaček, J. Úlovec. *Zaniklé hrady, zámky a tvrze Čech, Moravy a Slezska po roce 1945.*

O starých věcech.

Staré předměty, nebo věci jsou připomínkou minulosti. Vrací nám naše vzpomínání na mladé roky a vyprávění rodičů, nebo stařečků, jak bývalo kdysi. Jsou to různé nástroje, nářadí používané v kuchyni, v selském hospodářství, výšivky, součásti starého oblečení, staré fotografie a památeční obrázky, které kdysi zdobily selské jizby a kuchyně. Všechny tyto věci vypovídají o způsobu žití našich rodičů a prarodičů, o vztahu k selskému hospodářství a přírodě. Dneska bohužel mizí tyto svědkové minulých dob na smetišti jako zapomenuté záležitosti, i když by mohly významně posloužit k poučení těch mladších a vzpomínání starších. Kam s těmito svědky dřívějších způsobů života? Jedinou možností, která se naskýtá, je uložení do obecního muzea, tak jak to už dávno udělali například v Bílovicích a také v Kobylí. Co na tom, že jsou to daleko větší obce s většími možnostmi. Nám by třeba stačilo upravit místnost po bývalém Národním výboru. Stavební náklady by byly velmi malé a zvládl by je šikovný pracovník nynějšího OÚ. Jak by měla upravená budova vypadat, to nám poradí dochované staré záznamy. Dr. Hosák zaznamenal v knize *Místopis Hustopečska*, jak byl uspořádán vnitřek selského stavení a také jak vypadalo stavení z venku.

Byl to právě nadučitel vrbecké školy Václav Šmahel (pozn. učil zde r. 1863 – 1898), který popsal selské stavení z Vrbice a tento popis použil dr. Hosák pro celé Hustopečsko. Nadučitel Šmahel vypovídá, že před domem bývala zahrádka s plotkem z opletého proutí, nebo z dřevěných šprlí, uvnitř zahrádky rostla obvykle kalina. Zepředu měl dům malá okýnka a hrubé dveře. Přední stěna, tak jako celý povrch domu, byla z mazanice, ale nám by mohla vyhovět i běžná hrubší omítka (ne však brizolit), s pěknou modrou obrovňávkou. Ke vstupu by se přistavěl jednoduchý žůdr, také se říkalo žebračka a uvnitř by byla podlaha ze starých pálených cihel, nebo i z desek. Tyto úpravy by nestály tolik a hlavně by je zvládl OÚ s vlastními lidmi. Už minulý obecní úřad a také nynější obecní zástupci s vytvořením menšího obecního muzea souhlasili a tuto snahu podporují, což je chválihodné. Loni na podzim přijel na OÚ Vrbice zástupce vlastivědné skupiny zájemců o historii z Vel. Bílovic a projevil velký zájem o kontakty s námi z Vrbice. Byl velmi vstřícný a pozval nás do jejich muzea. Je tam opravdu co vidět a všem příležitostnou návštěvu mohu jen doporučit. Bílovští začali se sbíráním starých věcí už před 25 lety a je velká škoda, že i v naší obci se nezačalo už dříve. Chtěl bych připomenout, že v roce 2008 bude stoleté výročí staré části školy a 50leté výročí mateřské školky. Zde se nabízí příležitost spojit oslavu zmíněných výročí s otevřením mu-

zea obce Vrbice a možná i sjezdem rodáků obce. Chtěl bych také poprosit všechny občany Vrbice, pokud ještě mají doma nějaké věci vhodné do muzea a chtěli by je věnovat obci, aby je zatím schovali do doby až bude prostor muzea připraven. V Bílovicích, jak zdůraznili zástupci muzea, si občané považují za velkou čest, když z jejich domu je nějaký exponát v místním muzeu. Pokud by se tato snaha podařila dotáhnout do zdárného konce, naplnily by se tím snahy, které se projevovaly už za starostování Václava Hubáčka (po r. 1871). Z domu Hubáčků byl už kdysi v kabinetě místní školy např. starý kolovrat, kamenný žernov na domácí mletí obilí, školní prapor z r. 1908 a jiné věci, které už kamsi zmizely. Přesto je ještě něco z kabinetu uloženo ve skladě na OÚ Vrbice. Hlasy po zřízení muzea se ozývaly taktéž na setkáních vrbeckých rodáků už v období protektorátu, jak je zmíněno v Kronice obce Vrbice. Pokud by zástupci obce splnili svůj příslib a už dávno snahu rodáků dovedli k dobrému konci, musela by vzniknout alespoň malá vlastivědná skupinka, která by svoji radou, ale i přiložením ruky k dílu pomohla darované předměty v muzeu uložit a OÚ pomáhat s provozem v muzeu.

Leden 2007
František Janošek.

Jak se kdysi mluvilo aneb Zajímavosti slovníkové v naší dědině.

Nedávno došla řeč na to, jak se v naší obci vytrácí hovorové nářečí, a že za chvíli děti nebudou vůbec vědět, co některé výrazy znamenají.

Dnes se opravdu mluví více spisovně, ale také se více používá slangových a nových cizích výrazů a slov. Jistě, přináší to doba a musíme se s tím smířit, protože nemůžeme zaostávat v komunikaci se světem. Naši mladí se vydávají do světa a do měst, kde by se nářečím nedo-mluvili.

Ale zároveň je to i tak trochu škoda, protože tím ztrácí každá obec svoji jedinečnost a atmosféru.

Vytrácejí se tak z našich slovníků některé výrazy, které používali naši předkové (starší je ještě používají a znají), ale pro řadu lidí, zejména dětí a přistěhovaných občanů, jsou úplně neznámé.

Při debatě došlo i na to, že v sousedním Kobylí byl vydán slovník nářečí, který tyto výrazy uchová pro další generace a zároveň vysvětlí jejich význam.

Na to reagoval pan starosta, který našel v archivu mezi spoustou fotografií, které nashromáždil bývalý předseda MNV pan Václav Michna a přinesl nám listinu s názvem „Zajímavosti slovníkové v naší dědině“. Jejím autorem je pravděpodobně také pan Michna, který se takovými tématy zabýval již v dřívějších dobách, takže je tento dokument určitě starší, než ten kobylský slovník. Jenom kdesi dlouho tyto poznámky ležely a nikdo jim nepřikládal důležitost.

Jistě, není tak obsáhlý, aby vydal na celý slovník. Ale pokud bychom k němu společně přidali další výrazy, stálo by to za to, uchovat je pro další generace.

Dnes vám předkládám to, co kdesi v archivu léta leželo a čemu už ani někteří současníci nerozumí a neznají význam těchto slov.

A za tu dlouhou dobu k nim přibyla jistě další slova, která v době vzniku tohoto dokumentu byla ještě běžně používaná.

Pokud se najde někdo z občanů, který by chtěl k těmto výrazům přidat další, rádi to uvítáme a společně bychom tento seznam rozšířili. Rádi to uvítáme, ozvěte se, prosím!!!

(přepsány tak, jak byly zaznamenány)

babula - husa
banovat - litovat
baňka - konvička
beranica - zimní čepice
blafkat - štěkat
blíča - hustá, nechutná polévka
bolačka - bolavá rána
burčák - mladé víno
casnovat - potahovati
cibéby - rozinky
cigánit - lhát
čemer - nemoc (namožená ruka)
čuč - buď zticha

čůřit se - usmívat se
dlážka - podlaha
doškobrtat se - dopotácet se
drkotina - rosol
džgat - dopíchat
frfnit se - rýpat se
fujavica - studený vítr
galvaňák - levoruký
zgrgoň - lakomec
grul - víno z mláta
grámat - kousat
handrlák - otrhaný člověk
hegni - couvni
hek peněz - peněz jako šupek
hrant - žlab
hůlava - mračno
hybaj - táhni
chebz - bez
chrbet - záda
járek - stružka
kamilky - heřmánek
karmín - hostina
skapal - scipl
kaval - veliký kus
kuřačka - ptačinec
kvačka - vodnice
kynožit - hubit
laptat - nerozumně mluvit
lašovat - lézt po stromech
liskat - bít po tváři
lukše - nudle
Majduša - Magdalena
marhule - meruňky
mlgat - cucati
nabaňkat - namluvit nesmysly
nadrchalý - nemocný
nátěsta - kvásek
neokřapa - nešika
ňuchat - čichat
opuchlý - oteklý
palica - hůl
paplat se - nimrat se
paprč - ruka
paštěka - husa nevytěchaná
pchác - bodlák
pleštit - uhodit
poledovica - náledí
postavač - dozorce
potvora - neřád
pošcat - půjčit
prdlit - mluvit hloupě
přivrznout - přiskřípnout
řáchat - třískat
rozgajdaný - neupravený
růna - brázda
slaměnka - ošátka
somár - mezek
stržeň - kořen u nežida
šišky - knedle
škramuša - náhubek
šráky - šle

švácnůt - praštit
švirgat - šilhat
tovarych - nádenická práce
trnky - povidla
uderyt - uhodit
ufrfněný - špinavý
urknůt - uhranit
zbůzat - hledati něco
zdrhnůt - utéci
žgance - škuřbanky
čůhati - dívat se
vývoz - úvoz
štamprka - sklenička
huba - ústa
blut - vrhnouti
podešvja - podrážka
izba - světnice
harmara - skříň
ožralej - opilý
poprchá - krape
hamovat - brzdit
ingjšpír - kolotoč
měch - pytel
hůra - půda
legátka - židle
marinka - kabát
kordula - vesta
škarpa - příkopa
blungat - toulati se
oharek - okurek
turkyň - kukuřice
prase - sele
habán - mič (hadrový)
čepák - nádoba
beleše - vdolky
kerchov - hřbitov
škrobák - brouk
henkaj - tamhle
včilkaj - nyní
flinta - puška
obrlicht - světlík
ryzlinek - rybíz
tihla - cihla
koplín - kurník

Přidala bych ještě vysvětlení:

peněz jako šupek slupek
uhranit - uhranout
krape začíná přšet
nežid - vřed
Vidíte, že už se za ty roky změnilo i vysvětlení k některým výrazům a přibyla další třeba:
čepek - zátka
tihlička - žehlička
kotchan - plech na pečení
žufánek - naběračka
a další, které se v té době používaly zcela běžně.

O jménech

Mary, Lulu, Dolores, kdopak nám ta jména snes?
John, Jim a Fred, slyšel to kdy svět?
Kde to vlastně žijeme, jaká je to zem,
že tu nikdo se svým jménem není spokojen?!

Nebudu ti říkat Mary, když jsi moje Mařenka,
nebudu ti říkat Shery, když jsi moje divenka,
nebudu ti říkat darling, když ty jsi můj miláček,
nebudu a nebudu, protože jsem Čech!

Nechci s tebou mít rande, ale dostaveníčko,
nebudu ti šeptat svehe, když jsi moje srdíčko...

Toto je úryvek písně, jež jsem si dovolila vypůjčit z kdysi na Vrbič hrané divadelní hry.

Byla jsem malá, když vrbečti ochotníci hru u nás v kuchyni nacvičovali a já jsem si píseň samozřejmě zapamatovala. Zřejmě proto, že nebyla pro děti, neboť s dětmi to tak obvykle bývá!

Dnes si častokrát na ni vzpomínám, když se dovím, jaká jména jsou rodiče schopni svým dětem dát. Ono každé jméno je pěkné, když se pěkně říká, ale je škoda našich kdysi známých jmen, z nich na mnohá jsme už zapoměli. Naše generace nosila jména po stařence, po kmotřence, po rodičích i po

svatých patronách, jejichž jména jsme si „přinesli na svět“.

Skoro v každém domě měli potom Marii, Ludmilu, Annu, Anežku, Bohumilu nebo Františku, hoši zas nesli jméno Jan, Josef, Petr, Pavel, František, Vojtěch či Václav.

A jak pěkně jména zněla ve spojení s příjmením!

Vemte si třeba Josefa-Josef Sedláček, nebo Anežka Hromádková atd.

A teď si představte jak by znělo třeba Sandokan Hromádka nebo Brigita Pšeničková.

Taky jinak jméno „pasuje“ roztomilé holčičce v peřince, než staré paní a každá z nás se snad toho věku, aspoň doufáme, dožijeme.

Jména Lidka, Máňa, nebo Jožka, Bohuš - sluší holce i klukovi, bábě i dědovi.

A ještě k jednomu poznání jsem za léta dospěla!

Všimli jste si, že vaše dcera či syn, jež nesou jméno po babičce či dědovi, tetě či kmotřovi bývají na nich i často podobní a mívají i jejich povahu?

Ono to tak zpravidla bývá, i když se jmenují úplně jinak, ale myslím, že shodu jmen jsme schopni ocenit, až naši milí mezi námi nejsou.

Až máme doma jako „náhradu“ za dědu Jožku s očima jak len, malého modrookého Jožinka a místo usměvavé stařenky Anny se na nás směje malá Anička.

A tak připomenu slova písně: nebudu ti říkat Mary, když jsi moje Mařenka...

Protože životy naše i našich předků se táhnou a prolínají jako nekonečná nit a až my tu jednou nebudem...

Kachyňová, 2007

Nové knihy v obecní knihovně

Krásná literatura pro dospělé čtenáře

Wood, Barbara :	Sedm démonů
	Poslední Šamanka
Rudolf, Stanislav :	Co jsme si říkali k ránu
Jackson, Kevin :	Pyramida
Cornwell, Bernard :	Svatyně
King, Stephen :	Puls
Kostová, Elizabeth :	Historička
Deveraux, Jude :	První dojem
Gibbins, David :	Atlantida
Carrière, Jean-Claud :	Goyovy přízraky
Shaw, Patricie :	Pět vichrů
Small, Beatrice :	Nebezpečná svůdnice
Smith, Wilbur :	Nářek vlků
Lorentz, Iny :	Kočovná nevěstka
Nazer, Mende :	Byla jsem otrokyní
Nunn, Judy :	Pod jižním křížem
Steel, Danielle :	Osamělý orel
Roberts, Nora :	Klíč světla

Naučná literatura

turistický průvodce : Vídeň, Dubrovnik, Paříž, Londýn, Řím, Berlín
Půdní byt, Podkrovi
Praktický domácí kutil
Rodinná hříčková kuchařka
Rybářství od A do Z
Výklad z ruky
Hádanky naší historie 6.
Aranžování rostlin
Pečeme podle vyzkoušených receptů
Příručka jízdy na koni

Knihy pro děti a mládež

Budeme si čist
Pohádky pro předškoláky
Pohádkový slabikář
Krtek a léto
Disney: Divočina, Auta, Pluto dělá mámu, Víla bez křídel,
Starý mlýn, Tarzan
Lanczová, Lenka : Nebe plné hvězd
Blytonová, Enid : Tajemství opuštěného domu
Tajemství pohřešovaného muže
Tajemství záhadného balíčku
Mušler, Karin : Zločin na dostihové dráze

Brezina, Thomas : Ostrov náhrobků
Kopietz, Gerit : Únos vlaku
Wilsonová, Jacqueline : Dítě do kufru
Letopisy Narnie : Čarodějův synovec
Lev, čarodějnice a skříň
Jede had na kole (anekdoty pro děti)
Moje první kniha o lidském těle
Na co se ptají chlapi
Co se to se mnou děje?
1000 odpovědí na 1000 otázek
Junior kvíz 11-13 let
Hádanky pro školáky
Svěrák, Zdeněk : Když se zamiluje kuň (zpěvník)

Petra Bartáčková
knihovnice

Karneval

**Masopust držíme, nic se nevadíme pospolu.
Proč bychom se hádali, když jsme se tak shledali poznovu.**

**V dobrém jsme se sešli, rádi jsme se našli pospolu.
Dříve než se rozejdem, ještě si zatancujem poznovu**

.... jste mohli slyšet z oken naší mateřské školy v období konce masopustu.

Masopust je veselý svátek a poslední příležitost najíst se pořádně masa. Do zásoby ...

Hned po něm totiž začíná období čtyřicetidenního půstu, které končí až o Velikonocích.

Zahájení masopustu je tedy závislé na datu Velikonoc, a proto může masopustní neděle připadnout na kterýkoli den v časovém rozmezí od prvního února do sedmého března.

Hlavní masopustní zábava začínávala v neděli, kdy se všichni chystali k muzice. Tancovalo se i v pondělí, ale hlavní zábavou bylo úterý, kdy chodívali po dědině maškary.

Nevím, jestli někdy v naší obci maškary chodily. Já to nepamatuji. Ale bývala MAŠKARNÍ KARNEVAL, slavné OSTATKY se zábavou, tancem NA DYNĚ a také s pečeným psem. V loňském roce

se k nám vrátil Maškarní ples, který je už po druhé zakončená plesová sezóna. V neděli bývá Dětský maškarní ples.

Také my v mateřské škole se snažíme udržovat tradice. Organizujeme náš školní maškarní se soutěžemi a hrami (v maskách

jsou i paní učitelky). Vyzdobíme si celou školku balóny a řetězy a tančíme. V loňském roce jsme také v maskách absolvovali pochůzku po obci. Letos nám to technické podmínky nedovolily.

Ale společně také připravujeme a samozřejmě také zkonsumujeme masopustní koblížky – učíme se tak, jak a z čeho se koblížky dělají. Od těsta jsou děti všude, stejně pak od cukru. A věřte, že takové koblížky doma neuděláte! Děti prstíky i ten cukr vyližou.

Ale teď už se připravujeme na Velikonoce, které k nám za chvíli přijdou. Celá školka bude samé barevně vajíčko, osení, zajíček a kuřátko a všude kolem jarní květinčky.

Už se na to vyrábění a atmosféru moc těšíme.

A že máme ve školce pořád veselo se přesvědčíte, když si přečtete následující perličky našich dětí:

Po ukončení hodiny plavání kontrolují skříňky v šatně, aby tam něco nezůstalo a říkám si:

„Tak tady nic nemáme, tady taky nic není“

Kačenka se ozve: „Eště je tam ta fena.“ (rozumějte fén, kterým jsem dětem sušila vlasy)

Vyprávíme si o řepě, kterou jsem přinesla jako ná-zornou pomůcku. Hrajeme s ní pohádku O veliké řepě, malujeme jí a po ukončení tématu se ptám: „Tak, a co s tou řepou teď uděláme?“ „Dáme ji třeba králíkům“ odpoví děti. Barunka se ptá: „A vy máte doma králíky?“ „Máme a vy taky máte doma králíky?“ „Ne. Nám všeci vycipali“.

„Kačenko, kde máš zase brýle?“ „Tady leží.“ „A kde máš na ně klapku?“ (ta je z pryže a na sklo brýli se přitiskne). Po chvíli hledání se taky najde, ale je celá okousaná. „Kačenko, kdo ti tu klapku tak okousal?“ Kačka se bezelstně zasměje a prohlásí: „No přece paní ředitelka.“

Při rozhovoru „Čím bychom chtěli být“, odpoví jedna holčička: „Starou babičkou.“

„A proč starou babičkou?“ „Abych nemusela nic dělat!“

Cestovní agentura DaNiTour, Ivana Jurášová, Svárov 602, Velké Bílovice
TEL.+FAX:519/346620, 608/523571, e-mail:info@danitour.cz, www.danitour.cz

Dovolená 2007 – široký výběr

Soustředěná nabídka nejvýznamnějších cestovních kanceláří, zastupují např. Čedok, Exim tours, Firo tour, Blue Style, Alexandria, Vitkovice tours, Atis... a mnoho dalších

Ceny stejné jako v CK, která pobyt organizuje. Ušetříte za telefony, poštovné a bankovní poplatky.

Individuální přístup. Vyhledám nejvýhodnější nabídku podle Vašich požadavků. Poradím, pomohu s výběrem, vše vyřídím.

- pobyty u moře – letecky, busem i vlastní dopravou, ekonomicky i luxusně
- poznávací zájezdy, Evropa, exotika i jednodenní
- pobyty v tuzemsku – různé typy ubytování ve všech cenových kategoriích
- lázně v ČR, na Slovensku, termály v Maďarsku – týdenní i zkrácené pobyty včetně procedur, možné i dopravou autobusem

Last minute – stačí si zadat požadavek - denně dostávám aktuální nabídky prakticky ze všech CK na trhu v ČR – pohledám, porovnám nabídky, informuji Vás.

Provozní doba: PO-PÁ:16.00-18.00 + ÚT a ČT 9.00-11.00 hodin

www.danitour.cz www.danitour.cz www.danitour.cz www.danitour.cz www.danitour.cz

vrbecké „huličky“

Víte, proč je na Vrbsci tolik uliček-huliček? Vrbsice je totiž postavená kolem nejvyššího bodu - Stráže a pod ní se uličky řadí kolem dokola, jak okolo středověkého hradu. Až dole u hospody a „navrch“ dědiny začínají rovnější ulice. Proto na Stráži některé huličky měří sotva pár metrů. A některé domky jsou takovým ostrůvkem, kolem něhož je možno obíhat kolem dokola. To jsme taky jako děti často dělali.

Jakmile jsme vyběhli z domu, což jsme někdy udělali tajně, neboť nás bývalo doma potřeba k různým pracem či pochůzkám, už se nás naši nedovolali. Většinou jsme se ale museli doma zeptat, jestli můžeme jít ven. Aby nám to dovolili, řekli jsme, že jdeme jen „k našimu“.

To jsme pak vyšli z domu, vběhli jsme do uličky-jedné, druhé a byli jsme zachráněni!

Vedle našeho domku byla „Bártova hulička“, vedle Bártů malouňká hulička tak půl metru široká a metr dlouhá, jen tak na schování, když jsme hráli na „skovku“. Nevím, k čemu v běžném životě mohla sloužit?! Vedle Bártů byl domek Chramostů a zas obvyklá ulička. Pár baráků potom šlo jeden za druhým, než byl plácek u Trávníčkového, kde byla studna, kam se chodilo pro vodu.

Z plácku vedl přímo hlavolam uliček - na Stráž, ke sklepům, navrch dědiny i za humna.

Stráž byla pro nás úplným rájem!

Hrávali jsme si pod javorem u Krupicového na obchod, v Zárubové uličce se hrála „vybiška“. Na plácku u Mainclového se hrálo na „sochy“, „Honzo vstávej“, tančilo se, když hrál místní rozhlas.

U mohyly na Stráži i pod sklepy bývala spousta tajných zákoutí ke hrám!

Ve vrbeckých uličkách jsme hrávali i na „šipky“. Kouskem křídlice jsme na zem nakreslili šipky a podle nich nás druhá parta sledovala.

Do různých úkrytů - pod stříšky domů, či jen tak, pod kámen, jsme schovali psaní s tajnými šiframi a podle nich nás pronásledovatelé museli najít- ukryté zas samozřejmě někde v uličce.

Plno uliček bylo potom pod Šmidkovem: „U černého moře“, „Na sklepách“, za Zelených obchodem i v levárnách.

Tam všude se to hemžilo „vrbeckou omladinu“. Naši potom dobře věděli, že když „ovádáme“: „mami, možu jít k našimu?“, bude to „u našeho“ znamenat buď skutečně „u našeho“, nebo taky u Zárubového, u Mainclového, U jablonky, U luže, Na sklepách, či kdovíkdě...

Kachyřová, 2006

Obecní zastupitelstvo po projednání

schvaluje:

1. Zapisovatelku veřejného zasedání.
2. Ověřovatele zápisu a volbu návrhové komise.
3. Prodej obecního pozemku p.č. 2225/6 o rozloze 1 168 m² za 50,-- Kč a pověřuje starostu obce uzavřením smlouvy o smlouvě budoucí s ing. Františkem Varmužou, Vrbsice 129.
4. Finanční příspěvek na rok 2007 ve výši 30 000,-- Kč TJ Družstevník Vrbsice.
5. Prodej 1500 kusů prioritních akcií České spořitelny, a.s. (ISIN CZ0008023736) za cenu 400,-- Kč za jeden kus (celkem 600 000,-- Kč) firmě ACE Global Finance, a.s. Brno a pověřuje starostu obce realizací transakce za předpokladu, že cena akcií na trhu je nižší než nabízená společností. Cenu prověřit p. Hošek do 21.12.2006.
6. Žádost o odkup obecního pozemku před rodinným domem manželů Němcových, Vrbsice 232.
7. Rozpočtové provizorium na rok 2007.
8. Složení inventarizační komise dle návrhu starosty.
9. Rozpočtové opatření č. 8.
10. Rozpočtové opatření č. 9.
11. Dodatek k zadání změny č. 2 ÚPN SÚ Vrbsice.

bere na vědomí:

1. Žádost paní Svačinové Barbory Břeclav, U Jánského dvora 3010/16. Bude obeslána v tom smyslu, že stavební úřad povoluje stavbu a je povinen obeslat osoby dotčené.

Usnesení ze zasedání obecního zastupitelstva, konaného dne 30.01.2007

Obecní zastupitelstvo po projednání

Schvaluje:

1. Zapisovatelku veřejného zasedání.
2. Ověřovatele zápisu a volbu návrhové komise.
3. Rozpočet obce na rok 2007 a rozpočtový výhled na rok 2008-2010.
4. Žádost Svazu tělesně postižených Bořetice o finanční příspěvek 3 000,-- Kč na dopravu.
5. Žádost Mužáků z Vrbsice o finanční příspěvek ve výši 30 000,-- Kč na dovybavení krojů, nahrávku CD a na činnost.
6. Zastupitelstvo obce deleguje podle § 84 písm. g) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, jako zástupce obce na všechny řádné, mimořádné a náhradní valné hromady obchodních společností, v nichž má obec majetkovou účast starostu Vlastimila Bařinu. Pro případ, že starosta Vlastimil Bařina nebude moci z vážných důvodů Obec Vrbsici na valné hromadě zastupovat, deleguje Zastupitelstvo obce Vrbsice jako náhradníka místostarostu Válka Josefa.
7. Bezúplatný převod pozemku p.č. 833/1 do svého vlastnictví od Pozemkového fondu ČR Břeclav.

Obecní zastupitelstvo ukládá:

1. starostovi obce zajistit sepsání směrnice o zajištění krojů pořízených z dotací obce.

KOVOSTEEL
S.J.O.
s námi se v moři odpadů neztratíte

UŽ TO NENÍ CO TO BYLO? AUTÍČKO TI DOJEZDILO?

NABÍZÍME LUXUS PRO NĚJ ... ODTAH ZDARMA ..
RYCHLE VOLEJ! **572 419 706, 736**
HODONÍN: 518 343 401 • VESELÍ NAD MORAVOU: 518 322 384

ODTAH ZDARMA DO 3,5 T DO VZDÁLENOSTI 30 KM OD NAŠICH PROVOZOVEN
LIKVIDACE VRÁKŮ **OSOBNÍCH, DODÁVKOVÝCH, NÁKLADNÍCH**
OPRÁVNĚNÍ K VYSTAVĚNÍ „DOKLADU O EKOLOGICKÉ LIKVIDACI“
PRODEJ NÁHRADNÍCH DÍLŮ

AUTOVRAKOVIŠTĚ: 572 419 727, 724 418 580 | www.kovosteel.cz

TOPENÍ • VODA • PLYN

Pokud chcete ušetřit za vytápění,
máte nyní možnost získat
i na splátky kotel od firmy **JUNKERS**

instalace, opravy, revize plynu solární
zařízení, teplovodní krb, vložky
prodej kotlů Junkers od **16 990,- Kč**
(splátka od 405,- Kč/měs.)

kondenzační od **39 990,- Kč**
(splátka od 952,- Kč/měs.)

Pokud zvažujete novou instalaci,
opravu, rekonstrukci stávajícího
topení, vody a plynu, nebo chcete
jen poradit

volejte: tel. 519 344 165,
mob. 608 770 230, e-mail: jerela@seznam.cz.

**Zpracování nezávazné cenové nabídky včetně
přehledu splátek a konzultace zdarma!!!**

V případě montáže kotle získáte digitální prostorový
termostat ZDARMA!!!

Petr Jeřela, Bratislavská 454/47, 691 45 Podivín

1666238

MUZEUM GENERÁL PORUČÍKA FRANTIŠKA PEŘINY V MORKŮVKÁCH

Bylo slavnostně otevřeno 27. října 2006.
Seznámíte se zde se životem Františka Peřiny, hlavně s obdobím jeho působení ve francouzském letectvu a ve Velké Británii ve službách RAF za druhé světové války. Vynikal zde jako denní i noční stíhací pilot a výtečný střelec s mimořádnou odvahou.
Expozici tvoří dobové dokumenty, modely letadel, fotografie, osobní uniformy, vyznamenání, medaile a ceny ze střeleckých soutěží.

Otevírací doba:
duben – červen 1. neděle v měsíci od 14 do 17 hodin
červenec – září vždy v neděli od 14 do 17 hodin
Mimo uvedenou dobu lze prohlídku objednat telefonem nebo e-mailem. Hromadné výpravy je třeba rezervovat předem.

Kontakt: DÚ Morkůvky: 519 423 125
Ing. Václavíkova: 519 423 609
www.morkuvky.cz
e-mail: muzem@morkuvky.cz

Vstupné: 15 Kč dospělí,
5 Kč děti, studenti, důchodci

VÝZVA

Výměna řidičských průkazů

„Řidičské průkazy vydané od 1. července 1964 do 31. prosince 1993 jsou jejich držitelé povinni vyměnit do 31. prosince 2007“

Kterých ŘP se výměna týká?

ŘP vydány v období:
1.7.1964-1986

ŘP vydány v období:
1987-1991

ŘP vydány v období:
1992-1993

Proč si mám vyměnit ŘP již nyní?

- předejdu dlouhému čekání na úřadu (magistrátu)
- budu mít vystaven řidičský průkaz v zákonem stanovené lhůtě

Kolik mě to bude stát?

- výměna ŘP je osvobozena od správního poplatku

Kde si mohu vyměnit svůj ŘP?

- na příslušném pracovišti obecního úřadu obce s rozšířenou působností nebo magistrátu města na území ČR (dle místa trvalého pobytu držitele řidičského průkazu)

Co musím mít s sebou?

- platný doklad totožnosti (občanský průkaz, pas)
- jednu fotografii o rozměrech 3,5 x 4,5 cm
- řidičský průkaz, kterému končí platnost

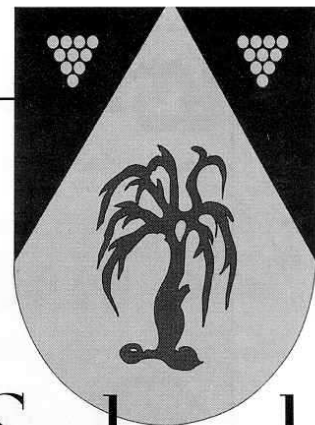
Kdy budu mít vystaven nový ŘP?

- lhůta pro převzetí nového ŘP je zpravidla do 15-20 dní (dle počtu žádostí)

Kde najdu více informací?

- www.mdcz.cz (stránky Ministerstva dopravy)

odbor dopravně správní a BESIP; oddělení agend řídiců, evidencí a statistik
Ministerstvo dopravy; Nábřeží Ludvíka Svobody 12; 110 15 Praha 1

Společenská kronika

K 31.03.2007
žije v obci 1 100 občanů,
z toho:
889 dospělých a 211 dětí.

Narozené děti:
Fridrich Marek
Janošek Vojtěch
Příbyl David
Sedláček Matěj
Sedláčková Anastasia
Dobrovolná Ema
Němec Michal
Střeštík Erik
Svrček Jakub

Z našeho středu odešli:
Mikulicová Františka
Horčíčková Marie
Varmužová Ludmila
Hyclová Vlasta
Blanář Petr
Lukášová Anna
Varmuža František
Kubíková Bohumila
Bukovská Františka

Jubilanti:
80 let
Herzánová Marie
Válek Josef

Obecní zpravodaj – vydává Obecní úřad Vrbice, adresa: Obecní úřad Vrbice, 691 09 Vrbice 89, tel./fax: 519430302, registrační číslo 370011199. Registrace povolena u OKÚ v Břeclavi. Redakční rada: Bohumila Bařinová, Milada Bucňáková, Mgr. Renata Horáková. Neprošlo jazykovou úpravou. Náklad 350 výtisků. CENA 5,- Kč.

Upozorňujeme občany, kteří si nepřejí, aby jejich jubilea byla uveřejněna ve společenské kronice zpravodaje, aby tento svůj požadavek oznámili na obecním úřadě.